

Livscyklusser og livsstrategier

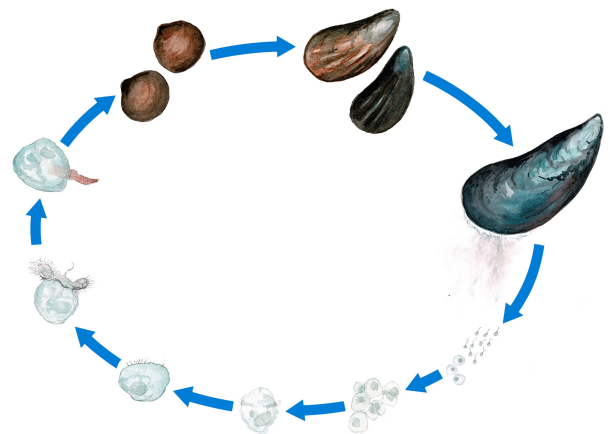
En del af det dyreplankton du ser på bestemmelsesarket er såkaldt meroplankton. Dvs. at det kun er i nogen stadier af dyrets livscyklus, hvor det lever som plankton i vandsøjlen.

Det kan være smart for bundlevende dyr at have et planktonstadie, så afkommet kan spredes til nye områder med havstrømmene. 75 % af alle danske bunddyr har planktoniske larvestadier. Det gælder fx muslinger, krabber, børsteorme og snegle.

Nogle af bunddyrene gyder millioner af æg ud i de frie vandmasser. Det er smart, for dødeligheden af larverne er meget høj og kun omkring 1 ud af 100.000 larver vil overleve og nå det bundlevende voksenstadie.

Denne livsstrategi står i modsætning til en livsstrategi, hvor dyret får få afkom, men til gengæld lægger sin energi i yngelpleje. Her passer dyret på afkommet i en periode, beskytter æggene og fodrer unger, så en større procentdel overlever og når voksenstadiet.

Mange bunddyr producerer enorme mængder af æg. En blåmusling gyder fx 5-12 mio. æg hver gang den gyder. En strandkrabbe lægger op til 200.000 æg, som den dog beskytter den første tid under sin hale. Sandkutling hunnen lægger omkring 200 æg under en muslingeskal, hvorefter hannen befrugter og bevogter æggene til de klækker.

I den helt anden ende af spektret er den spættede sæl, som kun føder en enkelt unge om året og bruger store mængder af energi lade den die de første 4 uger af dens liv, så den kommer godt fra start.